

หนุ่มหล่อในชุดนักศึกษาที่คุณกำลังเห็นอยู่นี้ มีคนบอกกันว่าเราจะพบเขาได้ที่ร้านกาแฟ ในมุมสงบๆ สำหรับอ่านหนังสือในโลกส่วนตัวของเขา ในร้านกาแฟเล็กๆ ร้านหนึ่งที่สถานีเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เรากำลังมีนัดกับ กล้า-สมิทธิ์ เกษตรภิบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ หนุ่มเครื่องกล แต่ดูดีกว่าเด็กช่างกลหลายเท่า เขามีดีที่เป็นหนุ่มป๊อปปูล่าร์โหด ในการประกวดดาวเดือนของมหาวิทยาลัยและเป็นตัวแทนนักศึกษาในการเชิญชวนน้องๆ มัธยมเข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันของเขาเอง

ภาพ : Scott Corbett

สมิทธิ์ เกษตรภิบาล

สมิทธิ์ บอกกับเราว่า ปกติแล้วเขาเป็นคนขี้อายแต่เจอกับเพื่อนๆ ที่สนิทด้วย ตอนประกวดดาวเดือน เพื่อนๆ กับพี่ๆ ก็เลือกเราเข้าไป ตอนนั้นไม่ได้คิดว่าจะต้องเข้าประกวดคิดว่าไปสนุกกับเพื่อนและทำความหน้าที่ที่เขาไว้วางใจ ตอนนั้นมีความสามารถเล่นกีตาร์อย่างเดียว หมดความคิดที่จะให้ดาวเป็นคนร้องเพลง ไม่ได้ชนะเลิศแต่เราได้ป๊อปปูล่าร์โหด แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรเพราะสิ่งที่เราอยากมากที่สุดคือ การอยู่ชมรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย เรียกได้ว่าเข้าแทบทุกเย็นวันช่วงก่อนสอบ เพราะติดใจด้านงานเขียนโปรแกรม ตอนเข้าคอร์สเรียนกับทางชมรม จากนั้นก็เลยกลายเป็นเด็กดีดีกิจกรรมไปเลย

“ผมเป็นคนที่ทำกิจกรรมเยอะพอสมควรคือปกติแล้วหลังเลิกเรียนทุกวันผมก็เข้าชมรม ตอนเย็น ผมคิดว่าถ้าเราเรียนไปด้วยเน้นการทำกิจกรรมไปด้วยก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะทำให้การเรียนตกเสมอไป เรื่องแบบนี้ผมคิดว่าอยู่ที่การจัดสรรเวลาของแต่ละคนมากกว่า ในเวลาเรียนเราก็ต้องสมาธิอยู่กับการเรียน แบ่งเวลาทำงานส่งอาจารย์ ตอนเย็นก็เข้าไปที่ชมรมคอมพิวเตอร์ พอถึงช่วงใกล้สอบ ชมรมต่างๆ เขาก็หยุดเพื่อปล่อยให้เราสมาธิกลับมาได้มีเวลาอ่านหนังสือสอบกันอยู่แล้ว” สมิทธิ์ เล่าถึงการแบ่งเวลาเรียนกับกิจกรรมของเขา ทำให้ผลการเรียนอยู่ในระดับเกรด 3 และลุ้นว่าจะได้เกียรติยศตอนจบอีกครั้ง

เขายังวาดฝันถึงอนาคตอีกว่า เมื่อจบออกมาแล้วคงทำงานเก็บเงินสักพัก และเปิดบริษัทเล็กๆ ของตัวเองขึ้นมาเพราะคิดว่าทำงานเป็นวิศวกรเครื่องกลไปก็อาจจะเติบโตในสายงานนี้ได้ แต่สุดท้ายแล้วการออกมาทำธุรกิจของตัวเองน่าจะดีกว่า เพราะทำให้เรามีเวลาเพิ่มขึ้น แต่ตอนนี้คงไปไม่ถึงเรื่องการเรียนและการทำกิจกรรมชมรมคอมพิวเตอร์ไปก่อน

สมารถมาดหนึ่ง

สมิทธิ์ เล่าถึงกิจกรรมในชมรมของเขามากกว่า เขาทำงานในตำแหน่งของคนที่จัดหาสเปกเซอร์ ซึ่งต้องติดต่อประสานงานกับหลายๆ ส่วน เพื่อจะได้ทุนมาดำเนินกิจกรรมในโครงการของชมรม โดยเฉพาะการจัดค่ายสอนน้องๆ ในโรงเรียนที่ตรงกับทักษะที่เขาไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้อย่างเต็มที่ หรือดูแลรักษาความรู้ในการใช้งานอยู่มาก

เริ่มจากการค้นหาโรงเรียนที่จะให้ความช่วยเหลือ ในรายชื่อที่พวกเขาช่วยกันหามาแล้วคัดเลือกจากความเหมาะสมด้านต่างๆ โดยดูทั้งความพร้อมและกำลังที่มีที่พวกเขาจะเข้าไปช่วยออกกับพวกเขาได้ สมิทธิ์ บอกอีกว่าแม้ว่าน้องๆ ต่างจังหวัดจะมีคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียน แต่เทคนิคการใช้งานโปรแกรมบางอย่างพวกเขาต้องเข้าไปสอนเพิ่มเติมให้กับพวกเขา เพราะอย่างที่เราเรารู้กันว่ากรเรียนของเด็กๆ ต่างจังหวัดคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่องจะมีนักเรียนรับมาแค่ 1 คน กตศิษฐ์บวรดิษฐ์ 1 คน เป็นอย่างน้อย ดังนั้น พวกเขาจึงเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ทั้งที่จริงแล้วเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ดี และเด็กทุกคนก็ควรเข้าถึงเทคโนโลยีใช้อย่างถูกต้องและรู้จักแยกแยะว่าจะใครควรหรือไม่ควร ด้วยความรู้และความเข้าใจ มากกว่าที่เราจะเอามาใช้เล่นกันติดทาง

ซึ่งผลที่ได้จากการร่วมกิจกรรมของชมรมคอมพิวเตอร์ที่ต้องเจอปัญหาหากมาภายหลังเขาและทีมต้องคอยหาทางแก้ไขก็ทำให้รู้เวลาที่เจอปัญหา เราอย่าไปเครียดกับมันค่อยๆ ทำ และค่อยๆ หาทางแก้ไขเรื่อยๆ เพียงก็หาทางออกได้เอง ถ้าเราเอาใจไปเครียดมาก จะเป็นอะไรที่เปล่าประโยชน์ เพราะเราก็ต้อง

เจอปัญหาอยู่ทุกวันแล้วเราก็ไปเครียดกับมันทุกวันคงไม่ใช่เรื่องที่ดีนัก แต่เราเอาความเครียดมาเป็นแรงในการแก้ปัญหาต่างๆ อย่างตรงนี้คือสิ่งสำคัญความสามารถในการทำงานไม่ได้วัดกันที่ความฉลาดได้เกรดดีเรียนดี แต่มองว่าดีกว่าเมื่อเราเจอปัญหาแล้วใครจะแก้ไขได้ดีกว่ากันนั่นเอง

โยธิน อยู่รุ่งดี. สมิทธิ์ เกษตรภิบาล สมารถมาดหนึ่ง. โพสต์ทูเดย์. 29 กันยายน 2556, หน้า 8.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้